

NYREALISME. Eftersom krigen gaar mot sin avslutning, og befrielsen av vaart land har tatt til ved den russiske innmarsjen i Øst-Finnmark, vil en økende politisk interesse og aktivitet prege folket som helhet og særlig de aktive elementer innen Hjemmefronten. Det er fredens mange spørsmål som melder seg og kravet om en orientering utad og innad for vaart lands fremtid som suveren stat og som medlem i et interalliert samarbeidende folkefellesskap. Det som skjer ute paa storpolitikkens arenaer, i Dombarton Oaks, Washington, Moskva, London og Paris vil nødvendigvis til en viss grad - avhengig av hvor godt orientert et undertrykket okkupert land vil være - prege utviklingen ogsaa her hjemme. Vi føler oss ikke lenger som periferi, hverken politisk, kulturelt eller økonomisk. Vi er vaar egen interessesfære, men samtidig maa vi være klar over at etterkrigstiden vil føre oss inn i en større sammenheng med, en orientering mot, og anerkjennelse av oss selv som medlem i en større folkehusholdning, et interalliert "storum" der England, Sovjetsamveldet, Cina, Frankrike og USA har sine felles - og sine egeninteresser. Vi legger vekt paa felles, fordi nyrealismen i den politiske vurdering anerkjenner samvirke først og fremst for aa sikre freden, men ogsaa for aa bygge opp en verdenskultur i videre forstand enn vi kjenner den nu, paa et nytt økonomisk grunnlag.

Det er en haard tid vi gjennemlever, for vaart land og folk er veerne knapt begynt, men vi tar dem gjerne i bevisstheten om ~~xi~~ og troen paa at de som overlever dem, vil gaa mot en stor tid, Frihet skaper utvikling, reaksjonen stagnerer, frihet gir folket saavelsom det enkelte individ glede, arbeidsvilje og fremtid. Aa skissere opp etterkrigstiden er vanskelig. Men vi maa være klar over og innrette oss etter og innstille oss paa at det ikke bare blir "17.mai" for vaart folk, men plikter, ansvar og tungt arbeid for aa bygge opp, og bygge videre. Allikevel er nyrealismen optimistisk som den er klar over vanskene paa forhaand og gjør seg rede til aa møte dem, og i mellemtiden innstiller den seg paa ~~da g e n s~~ krav. DE ER MILITÆRE. DET ER KAMPEN FOR AA KNEKKE NAZITYSKLAND OG UTRYDDE DET POLITISKE QUISLINGSKAP. Mange av dem som er med i-kampen ute og hjemme vil falle bort. Ikke vet vi hvem som faar oppleve freden. Vi vet bare ett: Hvorfor vi kjemper.

Det er:

VAAR LINJE. Den økede politiske aktiviteten ute besvares av øked politisk virk somhet ogsaa hjemme. Fraksjoner begynner aa vise seg, som -dersom de driver sin politisering for vidt nu - i en grad vil redusere vaart lands potensial av vilje og handling. Et politisk demokrati har lov aa være divergerende i sin oppfatning av spørsmål som er oppe, i løsningen av disse, i midlene en skal bruke osv. Men naar reaksjonære krefter ~~kl.~~ "fem paa tolv" plutselig blir raktive og opptrer med autoritet og "linje" og utviser en uhyggelig grad paa illegal uskolerhet og ~~xi~~ savner enhver form for disiplin og innordning paa et taktisk grunnlag, da er det grunn til aa rope et varsko. Fraksjonene staar politisk uhyre svakt som de ~~xx~~ i kamuflerte ns-kanaler direkte staar under dets kontroll og vesentlig rekruteres fra ns-registrrene og ledes av stripete bikkjer fra de tyske bakgangene. Det er en ny form for "roing", nemlig ved aa svekke Hjemmefronten politisk tror de aa kunne regne med at de som tilskjære paa gratishaugen ikke vil bli jaget ut naar de først er kommet innenfor sperringen. Det er folk med penger som ved understøttelse av "illegalitet" i siste omgang tror de kan berge lommeboken og gaardkjøp og "rederier". Det er folk som tror Hjemmefronten har glemt høsten 1940, og undfallenheten de viste da og de første aar i okkupasjonen. Det er defaitister som har hatt som sin viktigste oppgave aa saa mistro og sprøytet inn i ~~xi~~ folk en "det nytter ikke"- stemning. NU TRER DE FREM DISSE PASSIVISTENE, godt dekket som brakkebaroner, svarthandlere, storjøssinger i kjeften, men nazister i bukhulen og i pengepungen. Ogsaa her i byen har de gjort visse forsøk. De loper ~~xi~~ tyskernes erend og hetzer bolsjevikfrykt - fordi de er redd oppgjøret som uegerlig vil komme med deres personer og deres gescäft. Deres eneste haap er sammen med ns aa forsøke aa sprengje Hjemmefronten, og lesst representere "noe". VAAR LINJE OVENFOR SLIKE ER I HØYESTE GRAD R A D I - K A L . Vi krever oppgjør til den innerste raatne kjernen av deres intrikate "organisasjoner". Vaar linje er RADIKAL som Hjemmefrontledelsens er det som Regjerinens er det gjennem de lover den har laget i utlendigheten for det kommende oppgjør paa retslig grunnlag hjemme.

Vaar linje er ogsaa klar i anerkjennelsen av Kongen og Regjeringen og deres lovlige disposisjoner for det folk som har valgt dem. Vi anerkjenner dem, og som det franske folk slutter opp om de Gaulle, vil de bli møtt med hele folkets tillit og godkjennelse, kanskje mest FORDI DE I EN KRITISK TID VALGTE AA FORTSETTE KAMPEN FOR VAART FRIHET UTE, ORGANISERTE DENNE KAMPEN OG I OKKUPASJONSARENE MED HEDER HAR FUNGERT SOM VAARE REPRESENTATIVE ORGANER VED DE INTERALLIERTE SAMSKIPNADER UTE. Uten vaar regjering og vaar Konges innsats ute, hadde vaart lands fremtid vært meget usikker som "ikke-alliert" stat. (Uten vaar innsats ute hadde vi ikke kunnet bli anerkjent som alliert) Vaar linje - det store flertall av det norske folks linje - er ogsaa klar naar det gjelder innordningen under en Hjemmefrontens Ledelse: DE ER DE ENESTE ORGANER DET NORSKE FOLK OG REGJERINGEN UTE GOD-KJENNER SOM LEIDERE AV HJEMMEFONTENS FRIHETSKAMP. Forøvrig er situasjonen klar og demonstreres klart nok gjennom utviklingen i den første delen av Norge som er befridd. Den sivile forvaltning i samarbeid med vaare allierte russiske vaabenbrødre formidles av 1/norske sivile ute- og hjemmefrontmenn, 2/ norsk politi. Det er ikke snakk om valg i overgangstiden, det er snakk om aa finne folk som har velgernes tillit uten aa være stillet til valg. Det skulle ikke være vanskelig. Hjemmefronten har dem, vi har en Hjemmefrontledelse som sikkert kan peke ut kvalifiserte personer 1 - samarbeide med Londonkontoret for sivil forvaltning- til de lokale styrer. Det er IKKE diktatur. Men skulle disse bli sittende senere uten aa være valgt paa lovlig vis og uten folkets tillit- naar slike valg ka n finne sted, da er det diktatur. Vaar tro er at Hjemmefrontledelsen og dens organer og i samvirke med Regjeringen vil finne nettopp de folk velgerne hadde villet stille og valgt dersom de kjente til forholdene som begrunnet utnevnelsen. Senere trer ogsaa andre inn: DE TITUSENER AV VAARE BESTE SOM SITTER I TYSKE FENGSLER, DE SOM BAR FRIHETENS FANE FOR VAART FOLK HJEMME I AAREN 40, 41, 42 OG 43, DA FANEBAERNE PAA HJEMMEFONTEN FALT I TUSENER. Det er DERES linje som skal prege vaar mer enn noe annet, DERES OG SJØFOLKENES, FLYVERNES OG ALLE SOLDATENE OG ARBEIDERNE UTES. De har gitt oss VAAR OPPGAVE. Den er militær. Vi skal ikke representer en fri presse

for i selvgodhet aa sette alt til side for "aavære med naar krigene er slutt." VI SKAL VARE MED NU. Det gis langt større oppgaver enn dem vi faa være med paa aa løse. Vaar politiske nyrealisme anser nok den fri presses oppgave i denne tiden som et vesentlig nødvendig ledd i kampen. Men et medarbeiderskap i denne pressen gir paa ingen som helst maate noen fortrinnsrett i den nyskapte demokratiske frie presse etter krigene. Vi har maattet overta arbeide som yrkessjournalistene ikke har kunnet ta paa seg av forklarlige grunner. De dyktigste i den frie norske presse vil kunne fortsette ogsaa etter krigene. Det vi mener erat vaart arbeide i okkupasjonsaarene har vært med aa skape forutsetningen for at vi faa en FRI PRESSE I ET FRITT LAND og at vi dermed paa en maate vil komme til aa prege denne pressen ogsaa etter krigene. IDAG innser vi at landets frigjøring vil skje og b a r e vil skje- ved miltær innsats og ofre, med vaaben i haand. Gjennem Nordahl Griegs aandelige arv forstaar vi baade HVAD FRIHET E R, OG HVAD FRIHETEN KREVER AV INNSATTS. Det har Nordahl Griegs liv ogsaa vist oss. I denne erkjennelse hilser vi de russiske soldatene og vaare egne i Nord-Norge, de allierte og vaare egne sjø- og landstridskrefter langs vaar kyst og over alle hav og alle kyster, sjøfolkene vaare, de tusener av vaare som sitter i fengsåker, de som arbeider "under jorden" paa Hjemmefronten, Ledelsen, sabotørene, de i flyktnings- og understøttelsesorganerne, de væbnede hjemmefrontstyrker der de fins, Secret service-folk, angiver-ryddere, den frie pressens folk OG ALLE SOM SOLIDARISK HAR VÆRET MED AA BÆRE OKKUPASJONENS TYNGSLER HJEMME OG SOM HAR ARBEIDET UTE OG HJEMME FOR AA KASTE AAKET AV VAART FOLK+ Det kreves innsats av oss som soldater+ Som soldater maa vi være beredt til aa stupe for frihetens, fredens og menneskeverdets sak.

FØLG HJEMMEFONTLEDELSENS ØRDRER. ADLYD ØVERKOMMANDOENS DIREKTIV. SØRG FOR AA SPRE ALLE PAROLER SAA NØYAKTIG OG FYLDIG SOM MULIG. LA FORSIKTIGHET PREGE DINE HANDLINGER, OG MOTET DIN VILJE TIL INNSATS. TRO IKKE AT ALLE ER ANGIVERE, MEN VÅR KLAR OVER AT ANGIVERE KAN VÅRE ALLESTEDER. VIS DISIPLIN. VÅR SOLIDARISK I ORD OG HANDLING. HJELP DER HJELP TRENGS, HUSK: Det holdes øye med deg, gestapo du som arbeider i ~~ett~~ uforsiktig, Hjemmefronten med deg som ingenting gjør, men vet ~~intet~~ noe og prater meget.